

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 14.

Vydána dne 2. dubna 1948.

Cena Kčs 1.—.

O B S A H :

(30. a 31.) 30. Nařízení o majetku, který zanechaly v Československé republice osoby, přestěhované do Maďarska podle československo-maďarské dohody o výměně obyvatelstva. — 31. Nařízení o poskytování dovolené a placení požitků po dobu dovolené ve stavebních a vedlejších stavebních živnostech podle t. zv. známkového systému v roce 1948.

30.

Vládní nařízení

ze dne 19. března 1948

o majetku, který zanechaly v Československé republice osoby, přestěhované do Maďarska podle československo-maďarské dohody o výměně obyvatelstva.

Vlada republiky Československé nařizuje podle § 1 a § 2, odst. 1 zákona ze dne 11. července 1947, č. 148 Sb., o opatřeních k provedení československo-maďarské dohody o výměně obyvatelstva, a podle § 1, odst. 4 zákona ze dne 12. dubna 1946, č. 75 Sb., o přiznávání hospodářských a právních úlev krajanům vracejícím se do vlasti, zejména z Maďarska:

§ 1.

Rozsah nařízení.

Toto nařízení se vztahuje na majetek, který osoby přestěhované do Maďarska (§ 2, odst. 3 zák. č. 148/1947 Sb.) zanechaly v Československé republice a který zjistil osidlovací úřad se zřetelem k soupisu podle příslušných rozhodnutí smíšené komise, zřízené podle čl. X dohody mezi Československem a Maďarskem o výměně obyvatelstva ze dne 27. února 1946, č. 145 Sb. (dále jen „dohoda“), avšak s výjimkou majetku uvedeného v § 18 dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondch národní obnovy.

§ 2.

Nakládání s majetkem přestěhovaných Maďarů.

Z majetku, na který se vztahuje toto nařízení podle § 1 („majetek přestěhovaných Ma-

d'arů“), poskytne osidlovací úřad především náhradu (§ 3, odst. 1) oprávněným přistěhovalcům (§ 3, odst. 2). Může jim z téhož majetku přiznati také doplňkové přiděly podle § 4. Pro rozdělení majetku přestěhovaných Maďarů, jehož není třeba k provedení opatření podle §§ 3 a 4 (dále jen „zbylý majetek přestěhovaných Maďarů“), platí ustanovení § 5.

§ 3.

Náhrada oprávněným přistěhovalcům.

(1) Náhradou se v tomto nařízení rozumí náhrada, na kterou mají podle § 1, odst. 3 zák. č. 75/1946 Sb. nárok Češi a Slováci, přestěhovaní na podkladě dohody na území Československé republiky z Maďarska (§ 2, odst. 1, věta pátá zák. č. 148/1947 Sb.).

(2) Oprávněným přistěhovalcem se rozumí osoba, která prokáže, že má nárok na náhradu ve smyslu odstavce 1.

(3) Hodnotu náhrady určí osidlovací úřad na podkladě ocenění majetku, který oprávněný přistěhovalec zanechal v Maďarsku, provedeného podle příslušných rozhodnutí smíšené komise, zřízené podle čl. X dohody.

(4) Náhrada se poskytuje zásadně přidělem jednotlivých podstat z majetku přestěhovaných Maďarů do vlastnictví oprávněných přistěhovalců („náhradový přiděl“), a to podle možnosti tak, aby se hodnota náhradového přidělu, pro jejíž určení platí obdobně ustanovení odstavce 3, rovnala hodnotě náhrady. Neodporuje-li to zájmům osidlovací politiky, přidělí osidlovací úřad jako náhradový přiděl zcela nebo zčásti majetek, který má oprávněný přistěhovalec v zatímním užívání (§ 6, odst. 1), po případě majetek podle jeho výběru, nebo alespoň majetek téhož nebo podobného druhu; při tom buď oprávněným při-

stěhovalcům-zemědělcům jako náhradový příděl přidělena podle možnosti zemědělská půda, jejíž hodnota se rovná hodnotě zemědělské půdy, kterou zanechali v Maďarsku, nejvýše však ve výměře 50 ha.

(5) Na místo náhradovým přídělem může být podle rozhodnutí osidlovacího úřadu výjimečně náhrada přiznána zcela nebo zčásti také v jiných hodnotách. Nedosahuje-li hodnota náhradového přídělu hodnoty náhrady (odstavce 3 a 4), poskytne se zbytek náhrady v jiných hodnotách.

(6) Předpisy o poskytnutí náhrady v jiných hodnotách (odstavec 5) budou vydány zvláštním vládním nařízením.

(7) Na žádost oprávněných přistěhovalců lze náhradový příděl přidělit také do spoluvlastnictví několika oprávněným přistěhovalcům nebo do spoluvlastnictví oprávněným přistěhovalcům a jejich rodinným příslušníkům, žijícím s nimi ve společné domácnosti; u majetku zemědělského lze však při tom náhradový příděl přidělit pouze do spoluvlastnictví oprávněnému přistěhovalci a jeho manželovi (druhovi), po případě výjimečně jeho dětem.

(8) Na poskytnutí náhrady určitým způsobem není právního nároku.

§ 4.

Doplňkový příděl.

(1) Je-li/ to odůvodněno hospodářskými nebo jinými zájmy hodnými zvláštního zřetele, zejména zájmy osidlovací politiky, může osidlovací úřad z majetku přestěhovaných Maďarů přidělit oprávněným přistěhovalcům do vlastnictví vedle náhradového přídělu ještě přiměřený doplňkový příděl. Oprávněným přistěhovalcům-zemědělcům může však přidělit doplňkový příděl zemědělské půdy nejvýše do výměry, stanovené pro příděl zkonfiskovaného zemědělského majetku. Ustanovení § 2, odst. 7 platí tu obdobně.

(2) Doplňkový příděl lze poskytnouti pouze za úhradu (přídělovou cenu), stanovenou podle předpisů o přídělu zkonfiskovaného majetku.

§ 5.

Rozdělení zbylého majetku přestěhovaných Maďarů.

(1) Zbylý majetek přestěhovaných Maďarů, s nímž se nenaloží podle ustanovení odstavce 3, přidělí osidlovací úřad — nebrání-li tomu zájmy osidlovací politiky, dále za předpokladu, že uchazeči prokáží, že vyhovují jinak podmínkám, stanoveným příslušnými předpisy,

a konečně bez újmy práv osob, uvedených v odstavci 2 — do vlastnictví především uchazečům z řad osob, které nabyly československého státního občanství podle § 1, odst. 1 ústavního zákona ze dne 13. září 1946, č. 179 Sb., o udělení státního občanství krajanům z Maďarska, a nejsou oprávněnými přistěhovalci. Není-li takových uchazečů, jest při přidělování zbylého majetku přestěhovaných Maďarů přihlížeti — s výhradami uvedenými v předchozí větě — přednostně k uchazečům z řad osob, uvedených v § 1 zákona ze dne 1. července 1947, č. 138 Sb., o péči o přistěhovalce, jakož i o některých jejich přednostních právech, a není-li ani těchto, k ostatním uchazečům podle potřeb vnitřního osídlení a po nich k jiným oprávněným uchazečům slovenské národnosti.

(2) Příděl podle ustanovení odstavce 1 nesmí být na újmu práv osob uvedených v:

1. §§ 1 a 6 zákona ze dne 19. prosince 1946, č. 255 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození,

2. § 84, odst. 1 zákona ze dne 18. července 1946, č. 164 Sb., o péči o vojenské a válečné poškozence a oběti války a fašistické persekuce,

3. § 10 zákona ze dne 3. července 1947, č. 139 Sb., o rozdělení pozůstalostí se zemědělskými podniky a o zamezení drobení zemědělské půdy.

(3) Zbylý majetek přestěhovaných Maďarů může osidlovací úřad podle případných směrnic ústřední komise pro vnitřní osídlení také prodati ve veřejné dražbě nebo z volné ruky anebo s ním může jinak naložit.

§ 6.

Zatímní opatření.

(1) Před přídělem do vlastnictví může osidlovací úřad odevzdati jednotlivé podstaty z majetku přestěhovaných Maďarů, nebrání-li tomu zájmy osidlovací politiky, na podkladě předběžného přídělového plánu (§ 7, odst. 3) nebo podle zájmů osidlovací politiky do zatímního užívání oprávněným přistěhovalcům nebo osobám uvedeným v § 5, při čemž stanoví také podmínky tohoto užívání.

(2) Rozhodl-li osidlovací úřad, že má být přiznána náhrada zcela nebo zčásti v jiných hodnotách podle ustanovení § 3, odst. 5, věty první, může být před provedením tohoto rozhodnutí poskytnuta oprávněnému přistěhovalci na vrub výtěžku z majetku přestěhovaných Maďarů peněžitá záloha na tuto náhradu, a to až do výše úhrady (přídělové ceny) ná-

hradového přidělu (jeho části), místo něhož byla přiznána náhrada v jiných hodnotách.

§ 7.

Přídělové plány.

(1) Osidlovací úřad nebo oblastní osidlovací úřadovna jím zmocněná pořídí pro každou obec, ve které je majetek přestěhovaných Maďarů, místní přidělový plán tohoto majetku, podle možnosti s oceněním jednotlivých přidělových podstat. Při pořizování přidělových plánů jest hleděti zejména k tomu, aby byly dány předpoklady pro vytvoření účelných hospodářských celků (u zemědělského majetku pro vytvoření soběstačných zemědělských usedlostí), a dále k tomu, aby plány byly v náležitém souladu s ostatním přidělovým řízením v místě prováděným.

(2) Místní přidělový plán uveřejní příslušný místní národní výbor podle pokynů osidlovacího úřadu nebo oblastní osidlovací úřadovny jím zmocněné způsobem v místě obvyklým. Den a způsob uveřejnění oznámí místní národní výbor osidlovacímu úřadu (oblastní osidlovací úřadovně).

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí obdobně také pro místní přidělový plán zbylého majetku přestěhovaných Maďarů a pro předběžný přidělový plán (§ 6, odst. 1).

(4) Je-li toho třeba, pořídí osidlovací úřad nebo oblastní osidlovací úřadovna jím zmocněná na podkladě místních přidělových plánů oblastní přidělové plány, pro něž platí ustanovení odstavců 1 a 2 přiměřeně s touto změnou, že působnost, uloženou v odstavci 2 místnímu národnímu výboru, vykonávají tu příslušné okresní národní výbory.

§ 8.

Vyúčtování.

Osidlovací úřad a Fond národní obnovy provedou konečné vyúčtování stran majetku přestěhovaných Maďarů, jakož i vyúčtování vyplývající ze všech opatření, učiněných podle zákona č. 148/1947 Sb. nebo tohoto nařízení.

§ 9.

Odevzdání.

Odevzdání jednotlivých přidělových podstat do vlastnictví (§§ 3, 4 a 5), po případě do zatímního užívání (§ 6, odst. 1), provede osidlovací úřad nebo oblastní osidlovací úřadovna jím zmocněná na podkladě příslušného rozhodnutí zápisem, který musí zejména obsahovati přesné označení dotčené majetkové podstaty, jméno orgánu, který odevzdal přidělovou podstatu, a den i místo odevzdání.

§ 10.

Příslušnost.

(1) Jde-li o majetek zemědělský, vykonává osidlovací úřad působnost podle tohoto nařízení v dohodě s ministerstvem zemědělství, na Slovensku v dohodě s pověřenectvem zemědělství a pozemkové reformy.

(2) Rozhodnutí osidlovacího úřadu jsou konečná.

§ 11.

Poměr k jiným předpisům.

Pokud ze zákona č. 148/1947 Sb. nebo z tohoto nařízení neplatí jinak, vztahují se na majetek přestěhovaných Maďarů obdobně předpisy o ostatním nepřátelském majetku, zkonfiskovaném podle konfiskačních předpisů (§ 2, odst. 2 zák. č. 148/1947 Sb.), a na přidělené podstaty z majetku přestěhovaných Maďarů předpisy o přidělených podstatách z ostatního zkonfiskovaného majetku; to platí zejména o předpisech, upravujících vypořádání závazků, které k tomuto majetku náležejí, po případě na něm vážnou, a dále o předpisech, upravujících přiděl tohoto majetku a provedení knihovního pořádku.

§ 12.

Příděl a jiná opatření před účinností nařízení.

Příděl a jiná opatření s majetkovými podstatami z majetku přestěhovaných Maďarů ve prospěch oprávněných přistěhovalců nebo osob uvedených v § 5, k nimž došlo před účinností tohoto nařízení, zůstávají nedotčeny.

§ 13.

Účinnost a provedení.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři vnitra a zemědělství v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Široký v. r.

Laušman v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Clementis v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Ševčík v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Fierlinger v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Dr. Šrobár v. r.

31.

Vládní nařízení

ze dne 25. března 1948

o poskytování dovolené a placení požitků po dobu dovolené ve stavebních a vedlejších stavebních živnostech podle t. zv. známkového systému v roce 1948.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 18 zákona ze dne 14. května 1947, č. 82 Sb., o přechodné úpravě placené dovolené na zotavenou, a podle čl. I. zákona ze dne 18. prosince 1947, č. 220 Sb., o přechodné úpravě placené dovolené na zotavenou v roce 1948:

Čl. I.

Ustanovení vládního nařízení ze dne 24. června 1947, č. 120 Sb., o poskytování dovolené a placení požitků po dobu dovolené ve stavebních a vedlejších stavebních živnostech v roce 1947 podle t. zv. známkového systému, platí také v roce 1948 s těmito změnami a doplňky:

1. Ustanovení § 1, odst. 3 zní:

„(3) Vedlejšími stavebními živnostmi podle tohoto nařízení se rozumějí lomy, šterkovny a pískovny a závody provádějící práce malířské, natěračské, lakýrnické, štukatérské, dlaždičské, pokryvačské, asfaltérské, kladení desek a obkladaček, práce teračářské, isolační, čítaje v to izolace tepelné, chladicí a zvukové, jakož i práce utěšňovací.“

2. Ustanovení § 1, odst. 4 zní:

„(4) Za závody a závodní oddělení podle odstavců 2 a 3 se považují veškerá pracovní místa, dílny, sklady a ložiska.“

3. V ustanovení § 2, odst. 3 se v poslední větě datum „1. ledna 1947“ nahrazuje datem „1. ledna 1948“.

4. V ustanovení § 3 se za odstavec 3 vkládá jako odstavec 4 toto ustanovení:

„(4) Části I a II lístku lze používat bez časového omezení. Části III se použije jedině tehdy, neuplynulo-li ještě ode dne založení lístku 52 týdnů. Byly-li části I a II lístku známikami plně polepeny a uplynulo-li alespoň 52 týdnů ode dne založení lístku, založí se lístek nový bez zřetele na to, zda se části III používalo či nikoliv.“

5. Ustanovení § 5, odst. 3 se doplňuje další větou, která zní:

„Tyto známky se však nelepí po dobu výkonu činné služby vojenské, byla-li zaměstnanci proplacena hodnota vlepěných známek podle § 9 před nastoupením vojenské služby.“

6. Ustanovení § 8, odst. 1 zní:

„(1) Zaměstnavatel jest povinen vyplatiti požitky po dobu dovolené (§ 7, odst. 1) zaměstnanci nejpozději den před nastoupením dovolené a sraziti z nich daň ze mzdy.“

7. V ustanovení § 9, odst. 2, písm. a) se slova „6 měsíců“ nahrazují slovy „3 měsíců“.

8. Ustanovení § 9, odst. 3 zní:

„(3) Souhlas k proplacení hodnoty známek v případech uvedených v předchozím odstavci jest mimo to podmíněn potvrzením zaměstnavatele, v jehož závodě zaměstnanec je nebo byl posledně zaměstnán, že částka, která má býti proplacena, byla řádně zdaněna daní ze mzdy.“

9. V ustanovení § 9 se za odstavec 3 vkládá jako odstavec 4 toto ustanovení:

„(4) Okresní úřady ochrany práce mohou výjimečně dáti souhlas k předčasnému proplacení podle odstavce 1 i v jiných případech, jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele.“

10. Vzor lístku na dovolenou (příloha A) se doplňuje v horní části oddílu, vyhrazeného pro razítko zaměstnavatele, předtiskem „Výměra dovolené ke dni 1. ledna 1948: týdnů.“

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1948; provedou je ministři sociální péče a pošt.

Zápotocký v. r.

Laušman v. r.	Kopecký v. r.
Dr. Clementis v. r.	Krajčír v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Petr v. r.
Dr. Ševčík v. r.	Dr. Ing. Šlechta v. r.
Nosek v. r.	Dr. Neuman v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Erban v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Plojhar v. r.
Dr. Čepička v. r.	Ing. Jankovcová v. r.
	Dr. Šrobár v. r.